

Velkomsttale ved Venskabsforeningens 25 års Jubilæum 17. maj 2018

/Niels Uldall-Jessen, formand for Venskabsforeningen Them-Gulbene/

Velkommen til festaften, hvor vi fejrer 25-året for venskabsforbindelsen mellem Gulbene og Them. Egentlig var det den 30. april 1993, venskabsaftalen blev underskrevet af de daværende borgmestre Liga Zitane fra Gulben og Niels Mølholm fra Them. Men flere af de tilstedeværende kan jo bevidne det, nemlig Valtis Krauklis, som var med i delegationen fra Gulbene dengang – og vi er glade for, at du kan være med her endnu en gang –, samt Antra og Torben Kahr, som vel også var nærværende dengang og stadig har været med aktive omkring venskabssamarbejdet.

En særlig velkomst skal lyde til vore gæster og venner fra Gulbene, viceborgmester Andis Caunitis og altså byrådsmedlem Valtis Krauklis samt personalespecialist og lettisk-engelsk tolk Daiga Muktupavela, som vi har været sammen med hele ugen og på besøg rundt om i Them og Silkeborg. Gulbenes borgmester Normunds Audziss kunne desværre ikke komme på grund af andre forpligtelser, men han har sendt os en hilsen med lykønskninger og tak for mange års venskabssamarbejde og invitation til at besøge Gulbene til sommer. Silkeborgs borgmester Steen Vindum kunne heller ikke være med i aften, men vi havde et fint og lovende møde med borgmesteren på Rådhuset i tirsdags, hvor de også havde fået hejst det lettiske flag, så det sagde vi mange tak for.

Vi er glade for at byde velkommen til en af vore lokale folketingsmænd, Kristian Pihl Lorentzen, som har lovet at holde festtalen for os i aften om samarbejdet mellem Letland og Danmark. Vi ved, at du har gjort tjeneste i Letland i Nato-sammenhæng og igennem dit arbejde i Forsvarsudvalget og medlemskab af Dansk-Lettisk Venskabsforening har været optaget af samarbejdet og venskabsforbindelser mellem Letland og Danmark. Det glæder vi os til at høre mere om og få din vurdering af værdien og nødvendigheden af samarbejde med Letland og de baltiske lande.

Vi er også glade for at byde velkommen til koristerne fra Lettisk-Dansk Forenings kor fra Vejle, som kom til os midt i travlheden med at øve til deres deltagelse i den store sangfestival i Riga i juli måned. Det er en stærk folkelig og national tradition i Letland, som er fantastisk at være med til. Vi var nogle her fra Them, som var med til sangfestival for fire år siden. I år er jo også 100 år, siden den første Lettiske Republik blev udråbt efter 1. verdenskrig, så det bliver sikkert en stor manifestation af national identitet for det lettiske folk.

Men i det hele taget er den lettiske folkesang jo en tradition, som vi har oplevet mange gange. Det første store besøg fra Gulbene var netop Musikskolelærernes Kor, som besøgte Them i 1994 og gav koncerter rundt om i kommunens kirker og her i Medborgerhuset. Og da vi var en gruppe fra Them, der besøgte Gulbene i sommeren 1996, så oplevede vi, at der var problemer med sproget – lettisk, dansk, engelsk, tysk, for ikke at tale om russisk, som ingen af os talte. Men når vi sang vore folkesange, så kunne vi mødes, selvom vi ikke forstod ordene. Og vi oplevede, hvordan letterne kunne deres sange udenad – ”they were singing by heart”, mens vi heldigvis havde taget vores sangbøger med. Så det er dejligt, at I ville komme og synge for os og sammen med os – og bringe os en hilsen fra ”Vestenvinden” – ”Rietumvejs”.

Endelig vil jeg gerne byde velkommen til alle jer andre, som på forskellig vis har været med til nogle af de mange arrangementer og besøg, der har været gennem årene mellem Gulbene og Them. Uden jeres engagement og medvirken har venskabsforbindelsen ikke kunnet opretholdes.

Selvom det efterfølgende har været svært at holde forbindelse med bestemte mennesker, så har vi gennem besøg lært meget om lettisk levevis og humor.

Selvom det ikke er nogen is-hockeykamp i aften – den er vi jo røget ud af, mens letterne må kæmpe videre. Og vi ønsker dem held og lykke med den næste kamp, der er knald eller fald.

Men jeg vil gerne, at vi kan begynde med at synge vore to nationalsange. Letterne vil synge ”Dievs, sveti Latviju”, og bagefter synger vi ”Der er et yndigt land” – nr. 217 i Højskolesangbogen.